

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 47. Mt. XVIII

Lapkr.-Nov. 19, 1938

БРСР ваіст.
республіканэ
бібліятэка

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Tesal. 1, 2—10.

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus visus savo maldose.

Mes nuolat atsimeiname Dievo ir mūsų Tėvo akyvaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį didžiame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Achajoje. Nes, pradėdami nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs gręžėtės

EVANGELIJA

Mato 13, 31—35.

ANUO metu Jėzus pasakė minioms šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų bet užaugęs, didesnis už visą daržovę ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena ant jo šakų. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė į tris saikelius miltų, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkūrimo paslėptus dalykus.

nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte gvyjam ir tikrajam Dievui, ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus. (kurį jis prikėlė iš numirusių) kurs mus išgelbėjo nuo ateinančios rūstybės.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tešinys)

XXV.

Už Bažnyčios Nėra Išganymo

“NA, brač pilnas puikybės sakinyš!” sušuks tai perskaitęs ne vienas, o ypač laisvamanis: “Gi tik vieni katalikai būsią išganyti, o milijardai kitų turės tat pražūti?! Kur gi tas taip Bažnyčios aukštinamasis pasigailėjimas? Ar aš kaltas, kad aš esu gimęs nekatalikas?!”

Na, tik nesikarščiuokime ir palengvėlia pasikalbėkime sau bešališkai ir rimtai.

Mes jau buvome minėję ir įrodę, jog tikrasis Jėzaus Kristaus mokslas apskatinėti yra pavesta R. K. Bažnyčiai ir jog jis iki šiol išlaikyta neiškreiptas, tyras; jog Kris-

tus jai yra palikęs galią ir valdžią dalinėti žmonėms paliktąsias malones, t. y. septynis Šv. Sakramentus; jog Jis yra įsakęs Bažnyčiai skelbti Jo'o mokslą žmonijai ir ją vesti iki dangaus karalystės vartų, t. y. į amžinąją laimę!

Amžinoji laimė galima pasiekti tik tiesos keliu, o ne klaidų keliais. Kadangi R. K. Bažnyčia yra vienintelė Kristaus įstaiga, kadangi vien tik ji turi galios skelbti dieviškąsias tiesas, tai jau aišku, jog vien tik ji gali vesti žmones saugiai ir tikrai amžinojon laimėn, t. y. vien tik iš jos mes galime sužinoti tikrąją tiesą, vien tik ji gali mums patiekti pagalbos šiam savo siekiui pasiekti!

a) Ne visi ir katalikai bus išganyti.

Tai dar nereiškia, jog kas yra katalikas, tas jau ir pražūti negalėsias — ne! Bažnyčia mus tik moko, ko mes turime prisilaikyti amžinajai laimei pasiekti. Ar kas bus išganytas, ar ne, tai šitą žino vienas Dievas, kuriam yra viskas žinoma, anot Dovydo žodžių: “Viešpats teisia tautas. Teisk mane Viešpatie, pagal mano teisumą ir pagal mano nekaltybę manyje esančią. Tepasibaigia nusidėjėlių piktybė ir tiesiai vesk teisųjį tu, Dieve, kurs tyrinėji širdis ir inkstus” (Ps. 7, 10).

b) Bažnyčia išpėja prieš netikrąsias bažnyčias.

Jei tat Bažnyčia dėl žmonių gero išpėja juos prieš netikrąsias bažnyčias, tai šio dėliai ne tiktai nereikia pykti ant jos, bet reikia būti dėkingiems, kadangi ji tiesą gina nuo klaidų, ir Dievą gina prieš dievaičius!

Gi persekiojama tokios krautuvės, kur pardavinėjama nesveiki, nuodijantieji valgiai, ar gėralai; tai juo labiau reikia išpėti prieš tokius mokslus ir tokias bažnyčias, kurios nuodija žmogaus sielą!

R. K. Bažnyčia, būdama tikroji Jėzaus Kristaus įstaiga, skiriasi nuo Senojo Įstatymo Sinagogos tuo, kad ši tiktai iš tolo rodydavo išganymo kelią, gi Bažnyčia pati yra šis kelias. Ji skiriasi nuo kitų žmonių pramanytųjų bažnyčių tuo, kad šitos iškraipo Jėzaus Kristaus paduotąsias tiesas ir paprastai atmeta kai kuriuos Sakramentus, t. y. šventumui pasiekti šaltinius, k. a. šv. Mišias, Atgailą, Sutvirtinimą ir t.t. Jos žmogų kaip tik veda į šuntakius, kurie nukrypsta nuo išganymo kelio.

Taigi, kas neprisilaiko tikrojo tikėjimo, t. y. tikrojo kelrodžio, tas kaskart labiau nutolsta nuo tikrojo kelionės siekio! Mat, ji laimę veda tik vienas kelias, kurį yra parodęs pats Jėzus Kristus: “O jei neklausytų Bažnyčios, tebūnie tau, kaip kad pagonis ir muitininkas!”

Iš viso šito jau galima padaryti tikroji išvada, jog kiekvienas nekatalikas, turėdamas progos pažinti R. K. Bažnyčios tiesas, turi tapti jos narys!

c) Ar galima pateisinti abejadingumas (indeferevizmas) tikyboje.

Neretai galima girdėti žmones kalbant:

“Gi visi tikime į vieną Dievą, taigi ir kiekvienas tikėjimas yra geras ir išgano!” Šitaip tvirtinti tai nesąmonė! Gi, jei yra tik vienas Dievas, tai ir tikrasis tikėjimas gali būti irgi vienas ir tai tik tas, kurį Jis yra pats paskelbęs; o jau protas sako, jog visi turime siekti tos tiesos, kuri tobulina mus, padarę geresniais, pakelia į aukštybes! Taigi ir kiekvieno žmogaus pareiga yra tai ieškoti tiesos ir, ją radus, jos prisilaikyti. Gi labai būtų juokinga tvirtinti, jog Dievui esą tas pats, ar žmonės garbina Jį, ar stabus; ar Jėzų Kristų laikome Dievu, ar apgaudišu, kaip tai Jį atvaizduoja “šliuaptarniai!”

Jei šitaip būtų buvę, tai kam gi būtų reikėję Kristui ir Apaštalams skelbti šis mokslas, dėl jo kentėti ir guldyti net galvą?! Kam gi Apaštalai taip aštriai būtų užpuldinėję tuos, kurie iškraipo Kristaus mokslą? “Bet... nors mes, ar angelas iš dangaus skelbtų jums kitą Evangeliją, ne kaip mes jums skelbėme, tebūnie atskirtas!” (Gal. 1, 8). Šitoksai šv. Pauliaus reikalavimas būtų labai neišmintingas. Kam gi reikėtų Paulius atverstį ir siųsti jis į Aniją? Kam gi reikėtų siųsti Angelas į Kornelijų?!

Taigi, šio dėliai ir APD. knygoje (4, 12) skaitome: “Per nieką kitą nėra išganymo. Nė neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėme būti išgelbėti”. O patys Jėzus sako: “Aš esu kelias ir tiesa ir gyvenimas. Nė vienas neina pas Tėvą, tiktai per mane” (Jon. 14, 6).

Gi, jei tikrasis ir netikrasis tikėjimas būtų buvęs tos pačios vertės, tai ir netikrieji pinigai būtų buvę irgi lygios vertės su tikraisiais. Na, ar gi tai nei nesąmonė?!

d) Ar doras žmogus gali pakeisti savo tikyba?

Vėl randasi tokių, kurie skelbia, jog doram žmogui nepridera keisti tikyba. Suprantamas dalykas, jog keisti tikrąją tikyba iš tikrųjų tai labai ir labai nedoras dalykas; tačiau, lygiai nedora gyventi klaidoje ir nuštoti savo amžinos laimės dėl kokių ten žemiškųjų sumetimų! Gi panašiai galėtų pasakyti ir žmogus, kurs yra paveldėjęs tėvo neteisingai įsigytą gėrybę: “Tiesa, mano tėvas per apgaulę yra įsigijęs šitų turtų; tačiau, kadangi aš juos paveldėjau, tai ir

neturiu reikalo jų išsižadėti!” Lygiai kvailai kas tvirtintų, sakydamas: “Kadangi šitą ligą esu gavęs iš savo tėvų, tai aš ir nematau jos gydyti!”

Šio dėliai, mokyčiausieji, prakilniausiojo būdo žmonės, pažinę savo paveldėtojo tikėjimo klaidingumą, jojo atsižadėdavo ir grįždavo prie katalikų tikėjimo, kad ir ne vienam jų šio dėliai prisireikdavo nemaža nukentėti!

Gustavo Adolfo duktė, Kristina, Švedijos karalaitė, įsitikinusi, jog katalikų tikėjimas yra tikrasis, nieko neatsižvelgdama, priėmė kat. tikėjimą, kad šio dėliai jai prisireikė atsisakyti nuo karališkojo vainiko. (1654).

Paskutiniuolu šimtmečiu Anglijoje katalikų tikėjiman perėjo per 5000 žymių asmenų, o jų tarpe Newmanas, Kardinalas (1845) ir Manningas (1850).

19-me šimtmetyje Vokietijoje yra perėję katalikybėn į 20 žmonių iš karališkos giminės, o į 120 iš aukštosios kilmės. Net ir žymių žydų randame perėjusių katalikybėn skaičių, k. a. Veitas (1876), Ratisbonne, Libermannas (1852).

Taigi, kas iš savo kaltės yra nekatalikas, tas negali būti išganytas! Šitokius atatinka Išganytojo žodžiai: “Tas tarnas, kurs žinojo savo pono valią, bet neprisirengė ir nepadarė, kaip buvo Jo valia, bus labai plakamas” (Luk. 12-47). Liūdnas likimas laukia tokį žmogų, kurs, gerai žinodamas, jog kat. tikėjimas yra tikrasis, nenori priimti jį, lengvapėdiškai išsižada jo! Nelaimingas! Kadangi dėl žemiškųjų sumetimų jis išsižada tai, kas duoda laimės!

Kas priešinasi pripažintai tiesai, tas papildu nuodėmę prieš Šventąją Dvasią ir šitokiam nuodėmės negali būti atleistos! Kaip kad buvo pražuvę visi tie kūriniai, kurie nebuvo paimti į Nojaus Arką (Laivą); taip lygiai turi pražūti visi tie, kurie gyvena už R. K. Bažnyčios (tos naujosios Arkos) sienų! Ko dėliai šv. Kiprijonas sako, jog negali turėti Dievo per Tėvą tas, kurs neturi Bažnyčios per Motiną! O Laterano Santariba išsprendė, jog, kas nutraukia ryšius su Bažnyčia, tas nutraukia ryšius ir su Kristumi!

e) Dvasiškasis priklausymas R. K. Bažnyčiai.

Tačiau, kuom gi kalti tie, kurie visai ne-

pažįsta kat. tikėjimo, arba jie yra tikri, jog jų tikyba esanti tikroji?

Suprantama, jog šitokie, kad ir nebūdami katalikai, nepražūs, jei jie pamaldžiai gyvena pagal savo tikėjimo įstatus, kadangi šitoksai žmogus savo norais, savo troškimais ir valia priklauso R. K. Bažnyčios dvasiai ir yra jos dvasiškas narys.

Yra nemaža tokių, kurie užaugę netikroji bažnyčioj, yra tikri, jog jų tikėjimas esąs geras. Šitoksai klysta ne iš neapykantos, bet iš meilės Dievui; o kas myli Dievą pagal savo išmonę ir išgales, tas jau tuo pačiu įsirašo į tikrosios Bažnyčios narius. Šio dėliai šv. Petras sako: “Atverdama savo burną, Petras tarė: Dabar aš tikrai suprantu, kad Dievas nežiūri asmens, kad kiekvienoj tautoj, kas jo bijo ir teisingai elgiasi, tas jam patinka”. (Apd. 34, 35).

Šitokie, tiesa, nepriklauso R. K. Bažnyčios Kūnui, bet jos sielai, kadangi jie yra taip nusistatę, kaip kad ir tikrieji katalikai...

Taigi, R. K. Bažnyčia susideda iš regimųjų ir neregimųjų narių. Regimieji yra tai tie, kurie yra apkrikštyti kat. Bažnyčioje, o kiti nepriklauso jai, k. a.: stabmeldžiai, žydai, magomediečiai; toliau: eretikai, atskaliniai ir atmetieji (ekskomunikuotieji). Gi neregimieji kat. Bažnyčios nariai yra tie, kurie be savo kaltės gyvena už (Bažnyčios; tačiau, savo gyvenimu myli Kristų!

Tačiau, ir regimuose nariuose ne visi vienodi: kurie gyvena sunkioj nuodėmėj, tie vadinasi apmirusieji nariai, lyg kad tarp kviečių kukaliai (Mat. 13, 24), ar žvejo tinkle blogos žuvys (Mat. 13, 47) — šitokie, nepataisę savo gyvenimo, mirę be atgailos, nepasieks amžinosios laimės. Gi tie, kurie gyvena bent be sunkių nuodėmių, tie vadinasi “Gyvieji Bažnyčios nariai”.

Šio dėliai visados reikia turėti omeny, jog pats priklausymas Bažnyčiai dar neišgano — reikalinga gerieji darbai, tam tinkamas gyvenimas!

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

“Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu tas mane (Jėzų) priima.” (Mato XVIII, 5).

IDĖJA IR VADAS

IDĖJA gali būt gražiausia, bet ji liks negyva, jei neatsiras žmonių, kurie ja užsi-degtų ir pradėtų gyveniman vykinti. Kaip pradžiai taip ir sekmingam idėjos vykinimo tęsimui vadas būtina reikalingas.

Iš kitos pusės idėja gali būti tuščia ar net kvaila, bet jei atsiras vadas, kuris ja užsi-degs, tai jis ras sekėjų ir ta idėja bus vykinama gyveniman.

Mahometonizmas yra kvailas ir nepraktiškas tikėjimas, bet turėjo karštų sekėjų ir to tikėjimo išpažintojai vienu laiku buvo rimtu pavojumi visai Europai.

Senovės graikų filosofų idėjos buvo praktiškos, bet jomis niekas neužsidedė tiek, kad gyvenimą jomis remti.

Yra krikščioniškų atskalų su keistais mokymais. Šioje šalyje tokios rūšies atskalos yra sakysime mormonai ir "Christian Science". Bet abi atskalos turėjo užsidedusių vadų, abi išgalėjo ir abi pasižymėjo daugelyje atvejų.

Sekmingam idėjos platinimui nereikia aukšto mokslo. Apaštalai buvo paprasti darbininkai. Kristus juos išsirinko iš žemiausio darbininkiško luomo. Jie turėjo grumtis su tų laikų mokytaisiais, su Rašto žinovais, su pariziejais. Vėliau reikėjo susidurti su Graikijos ir Romos visuomene, ant aukščiausio tų laikų mokslo laipsnio stovinčia. Imtynės buvo labai nelygios. Apaštalai išrodė nykštukai prieš graikus ir romėnus. Bet kaip menkas Dovydas nugalėjo milžiną Galijotą, taip menki apaštalai nugalėjo savo laikų galingą pagonišką pasaulį.

Panašiai dedasi ir pasauliniuose dalykuose. Pmkime pramonę, biznij, finansus. Čia irgi be vadovybės nieko didingo neatliekama. Ir čia aukštas mokslas, garsi kilmė dažnai nieko nereiškia. Garsieji Amerikos pramonininkai — John D. Rockefeller, Andrew Carnegie, Henry Ford ir kiti neturėjo progos išėiti ne tik aukšto, o ir vidurinio mokslo.

Čia nedaro išimties nei politikos laukas. Štai Vokietijos diktatorius Adolfas Hitleris. Jis yra išėjęs tik pradinį mokslą. Jis yra menkos kilmės, o diktuoja ne vien vokiečių tautai, o ir visai Europai.

Vado reikšmė

Dabar tai jau ir matome, kokią svarbią rolę lošia vadas. Be vado idėja yra negyva, be vado tauta merdėja. Vadui atsiradus, atgija sena idėja, arba susiformuluoja nauja, susigyvina tauta ir eina pirmyn pergaledama nepergalimas kliūtis. Negalimi daiktai pasidaro galimais. Su atsakančiu vadu tauta eina uragano smarkumu.

Be vado neįmanomas joks judėjimas. Vadui atsiradus, bet kokis judėjimas įsima-gina. Taip jau yra, kad bet kokio smarkaus judėjimo verpetan įtraukiamos minios žmonių.

Tiesa ima viršų ten, kur atsiranda tiesą mylintis vadas. Ir iš kitos pusės, melas ima viršų ten, kur atsiranda melą mylintis vadas. Tiesa, teisingumas, teisėtumas, laimė nyksta ten, kur nėra jų gynėjų.

Dabar klaidingos idėjos ima viršų.

Po Didžiojo Karo, kai Rusijoje ėmė viršų komunistai, tai klaidingos idėjos ėmė plisti ir stiprėti. Taip atsitiko dėlto, kad komunistai buvo uolūs tų klaidingų idėjų skleidėjai. Žiauriausiomis priemonėmis nustelbė visokią sau priešingą judėjimą Rusijoje, ir kartu su savo idėjomis persimetė už Rusijos rubežius. Veik visose šalyse ir visose tautose komunistai susilaukė atgarsio. Sykiu visuose kraštuose ir visose tautose reiškėsi pasipriešinimas komunistų idėjoms ir jų judėjimui. Pasipriešinimas rėmėsi tikibiniais, ekonominiais ir socialiais pagrindais.

Pirmas griežtas komunistiniam judėjimui pasipriešinimas įvyko Italijoje, atsiradus ten fašizmui su Mussoliniu priešakyje. Ten buvo sutriuškintas ne vien komunistinis judėjimas, o ir visokis kitokis. Ten pilnai užviešpatavo fašizmas.

Vėliau Vokietijoje atsirado giminingas itališkam fašizmui vokiškas nacizmas su Hitleriu priešakyje.

Nacizmas, panašiai kaip komunizmas ir fašizmas, nepakentė kitoniškų idėjų, pasmaugė visoki kitoki judėjimą.

Tikybos žvilgsniu nacizmas pasirodė nedaug geresnis už komunizmą. Naciai paskelbė karą ne vien Katalikų Bažnyčiai, o ir

apskritai krikščionybei. Naciai atgaivino ir savo reikalams pritaikė senoviską vokiečių pagonišką tikyba.

Kadangi naciška Vokietija vis plečia savo viešpatavimo ribas, kadangi vis daugiau žemių prie savo krašto prijungia ir kadangi prijungtuose kraštuose įveda savo griežtą viešpatavimą ir nusistatymą prieš Bažnyčią, tai matome, kad Katalikų Bažnyčios reikalai šiais laikais sunkėja. Judėjimams prieš religiją galbūt nesimato.

Ko reikia katalikams

Kuomet Katalikų Bažnyčios padėtis sunkėja veik visame pasaulyje, tai ko mes galime laukti? Ką šiuo laiku tikri tikintieji turėtų daryti?

Aukščiau buvo nurodyta, kad kiekvienam judėjimui reikia vadų. Ir katalikiškam judėjimui to paties reikia.

Katalikų Bažnyčia jau yra išgyvenusi arti porą tūkstančių metų. Savo istorijoje Bažnyčia

viso ko pergyveno. Buvo bujojimo ir klestėjimo laikų. Buvo ir persekiojimo laikų. Buvo laikų, kada jos priešai triumfavo. Bet vis atsirasdavo žmonių dvasios gaivintojų ir Bažnyčia atsigriebdavo.

Vienas sunkiausių Bažnyčios istorijos laikų buvo tai tada, kada protestantizmas kilo. Tada ėjo dviguba kova — kardų ir mokslų.

Protestantizmo bangos buvo užliejusios ir Lietuvą, kada Lietuvoj tik septyni kunigai tebuvo likę. Kas atgavo Lietuvą Bažnyčiai? Jėzuitai, Šv. Ignacas Loyola, jėzuitų ordeno įsteigėjas, ir buvo savo laikų vadas, kurs sukėlė katalikišką judėjimą prieš protestantišką judėjimą. Jėzuitai ne kardų, o mokslu, misijomis, mokyklomis pastojo kelią protestantizmui.

Dabar prašykime Dievo, kad atsiųstų tinkamus vadus tiems katalikiškiems ir krikščioniškiems kraštams, kur tikintieji yra persekiojami, kankinami ir žudomi.

Raupsuotasis Misijonierius

Didžio Pasiaukojimo ir Skausmo kelias

JAU kelis kartus prancūzų valdžia apdovanojo ne vieną savo pilietį, misijonierių aukštos garbės ženklais už jų nepaprastą dorovingumą pasižymėjimą ir už Bažnyčios bei tėvynės naudai nuveiktus darbus. Neseniai Italijos parlamento atstovai viešame posėdyje pagerbdami nusilenkė mirusiam savo sūnui, uoliam ir karžygiškam misijonieriui, tėvui Ignacijui.

Pernai metų rugsėjo mėn. štai ką jis rašo apie save. "Esu baisus, sutrunijęs, bet dar krutąs kirminas. O, kaip laikiu tos laimingos dienos, kurioje atsipalaidojęs kūno reizių, tapsiu "angeliška plaštaka".

Šių metų pradžioje dangus išklusė to pasižeminusio raupsuotojo maldos: ilgos, lėtos ir baisios ligos iškankintas, Canafistolos raupsuotųjų ligoninėje, Brazilijoje, tėvas Ignacijus baigė atnašauti savo kankinio gyvenimo auką.

Nenuilstąs Apaštalas

Tėvas Ignacijus išvažiavo į Brazilijos misijas 1910 m. Čia jis savo apaštališkos dva-

sios uolumu bei pasišventimu paliko visuose gilau nusistebėjimo. Štai kaip jis aprašo tenykštį savo darbą: "Išvažinėjau skersai išilgai visą plačią misijų teritoriją. Pats savo pečiais nešiau plytas, akmenis ir rąstus bažnyčioms, koplyčioms statyti ir kapams aptverti. Daug prakaito išliejau, daug prikentėjau, negalėdamas ir neturėdamas kuo ir kada numalšinti alkį, troškulį ir miegą. Ne kartą kėsinosi mane nužudyti šaudanai ir aplaužydami mano šonkaulius lazdynių smūgiais. Daug kartų ir toli teko raitam joti, dažnai nuovargio iškankintas apalpdavau, ne maža prikentėjau nuo tropikalinės (šiltų kraštų) saulutės kepinančių spindulių... Suteikiau tūkstančiams sielų krikšto, sutvirtinimo, moterystės, paskutinio patepimo sakramentą, skelbiau Dievo žodį".

Artimo meilės auka

Pačiu sėkmingiausiu savo misijonieriško darbo metu tėvas Ignacijus pastebėjo pirmuosius baisios ligos ženklus; ja užsikrėtė besilaugindamas ir bemarindamas nelaiminguosius raupsuotuosius.

Jis tiek kartų raišiojės raupsuotųjų pū-

vančius ir dvokiančius sąnarius, tiek kartų Kristaus meilės, už tat tėviška širdimi, guosdamas tuos dažnai į nevilį įpuolančius nelaiminguosius, jis tiek kartų savo akimis matęs tuos gyvųjų lavonus, Tukundubos raupsuotųjų ligoninės kapus, į kuriuos palydėjo savo drąsų bendrabolį, tėvą Danielių, nė kiek nenusiminė pats tapęs raupsuotas.

Jo jaunų dienų užrašuose randame dabar tikrenybe tapusio idealo planus: "Aukoti mano gyvenimą raupsuotųjų slaugymui visuomet buvo didžiausias mano troškimas. Niekomet nesibiaurėjau raupsuotaisiais... paskutinėse skausmo valandose daugelį jų palydėjau į amžinatvę... Jei Dievas leis man užsikrėsti raupsais, teesie šv. Jo valia. Tuomet užsidaręs ligoninėje galėsiu atsidėti tik jų slaugymui".

Kryžiaus kelias

Vieton ligoninėn tėvas Ignacijus pasitraukė 30 kilometrų už miestelio ir apsigyveno miškuose, atskirai, vienas, vargingoje bakūžėje.

Atsiskyrimas, vienumos jausmas paveikė į jo dvasią, bet nė kiek nenumalšino jo sielos karščio ir troškulio.

Jis negalėjo įsivaizduoti nė įsitikinti, kad tikras misijonierius, nors ir raupsuotas, nors ir pasmerktas pūti gali palikti neveiklus, matydamas tiek pagalbos reikalaujančių sielų.

Netrukus už tat jo bakūžė virto uolaus veikimo židiniu, nes 500 kilometrų ruože aplinkui nebuvo kito kunigo.

Daug tikinčiųjų ėmė jį lankyti, ypač sekmadieniais. Jis gi laiko jiems Mišias, klauso išpažinčių, sakė pamokslus, krikštija ir net neišpasakomų skausmų kankinamas keliauja raitas 20—30 kilometrų, nešdamas paskutinę paguodą miškuose mirštantiems vargšams. Visa tai pripildo džiaugsmu ir saldybe jo apaštališką širdį, "nes čia aš esu meilės kalnys, šventos paslapties auka, kuri iš meilės atnašaujasi Kristui".

Skausmų džiaugsmas

Sopuliams ir nuolatiniam kūno puviui didėjant tikrai nuostabi jo linksma, rami dvasios nuotaika. Išgirdęs, jog vienas laikraštis paskelbė jį mirusį, rašo: "Dar neatkentėjau už visas mano nuodėmes, neatli-

kau ganėtiną atgailą, nebaigta dar atnašauti auka, nebaigiau dar sotintis žiauriųjų raupsų skausmais..."

Kuomet bėdina sielos būstynė, kūnas, visas suiręs, sukiuręs ir suižęs pašlys, kuomet tas šios žemės gyvenimo apsiaustas visas sudrįskęs, suskutojęs bus jau niekam nevertas, kuomet pagriūs gyvybės pamatai, tuomet išmuš paskutinė valanda, sugaus amžinybės šaukiąs varpas, tuomet viskas bus baigta, išsipildęs sprendimas ir atėjusi sesutė mirtis pažvelgs pro langą į raupsuotojo bakūželę ir šypsančiu veidu tars — eime. Tuomet skausmo išskaidrinta siela, palikdama paskutinius šio griūvančio namo likučius, skris į Aukščiausiojo prieglobstį..."

Paskutinės dienos

Nukritus rankų ir kojų pirštams, užgesus akių šviesai, pavirtus visam kūnui viena žaizda, tėvas Ignacijus buvo patalpintas Canafistolos ligoninėje, kur jis norėjo tęsti savo karžygišką apaštalavimą.

Jį čia randame raupsuotųjų vaikučių tarpe. Tie nelaimingieji sutvėrimėliai pačiame gyvenimo ryte, baidios ligos užgauti apstoję klausė duslaus Ignacijaus balso pasakojimų ir katekizmo pamokymų.

Jei jo dvasia dar vis budri ir stipri, bet kūnas jau atsisakė tarnauti.

Karžygiškumo paslaptis

Kame glūdi ta didžio pasiaukojimo paslaptis?

Tėvas Ignacijus buvo giliai įsitikinęs ir įsidėjęs į širdį, jog be pasiaukojimo, skausmo ir kančių jo apaštalavimas nebūtų buvęs pilnas, vaisingas. Jis pilnai suprato pasiaukojimo reikšmę ir nuopelnus. "Sieloms išganyti ir žemėje Kristaus karaliaus viešpatijai platinti negana misijonieriui važinėti žemės ir vandenių keliais ir skelbti Evangeliją; savo apaštalavimui vaisingumo ir sėkmingumo išprašyti būtina malda ir kentėjimas. "Kristus mus atpirko kentėdamas. Kad Viešpats man duotų jėgų iki mirties".

Dabar sesutė mirtis jau atpalaidavo jo sielą nuo kūno likučių ir jis linksma nuotaika, pilnas dangaus saldybės baigė atnašauti savo didžią ir pavyzdinę auka.

K. A. Sabaliauskas,

buvęs Indijos misijonierius

(“Mūsų Laikraštis”),

ASMENYS IR NUOTYKIAI

Spalių 28 d. KUN. DR. KAZIMIERAS RĖKLAITIS, MIC. šventė savo sidabrinę 25 metų kunigavimo sukaktį. Gėmęs 1887 m., spalių m. 22 d. Marijampolėje, čia išėjo pradžios ir gimnazijos mokslus. Jojo tėvas buvo Marijampolėje apskrities viršininko pavaduotoju; vieta tais laikais skaitoma labai aukšta, nes visoje Suvalkijoje tebuvo tik tai du lietuvių šiose pareigose. Seminariją lankė Petrograde, universitetą Gregorianum Romoje, kur įgijo filosofijos ir teologijos daktaro laipsnius.

Kunigu iššvestas 1913 m., spalių 28 d., mokė Šv. Rašto Petrograde seminarijoje. Karui pasibaigus, įstojo į tėvų marijonų vienuoliją ir buvo atsiųstas į Ameriką. Čia jisai pora metų buvo dienraščio "Draugo" redaktorium, vėliau redagavo ir "Laivą". Kada arkivyskupas Jurgis Matulevičius pasitraukė iš Vilniaus ir apsigyveno Romoje, įkurdamas aukštuosius vienuolijos namus, jisai pakvietė 1925 m. kun. dr. K. Rėklaitį į Romą ir paskyrė šių namų vyresniuoju. 1937 metų tėvų marijonų suvažiavimas Vilanuose, Latvijoje, išrinko kun. dr. K. Rėklaitį marijonų vienuolijos atstovu prie Šv. Sosto, kurias pareigas gerbiamasis jubilatas ir šiandien eina.

Suprantama, tokiose pareigose būta nema-

Spalių m. 15 d. KUN. VLADAS DRAUGELIS, MIC. minėjo savo 35 metų kunigavimo sukaktį. Gimęs 27 d. 1880 m. Vilkaviškio parapijoje, kur jojo tėvas ėjo mokytojo pareigas. Žinoma, pradinį mokslą jisai gavo iš savo tėvo-mokytojo. Vėliau mokėsi Marijampolės gimnazijoje ir Seinų seminarijoje. Kunigu iššvestas 1902 m. spalių mėn. 25 d. Pora metų ėjęs vikaro pareigas Sasnavoje, buvo atkeltas į Marijampolę ir čia dirbo iki didžiojo karo.

Prieškariniu laiku kun. L. Draugelis bu-
 ža sunkenybių, kai iš naujo reikėjo pertvarkyti senosios Marijonų vienuolijos konstituciją, palaikyti gražius santykius su aukštais Bažnyčios dignitarais, ginti lietuvių reikalus aukštose instancijose. Tik tai istorija įvertins kun. dr. K. Rėklaičio darbuotę Romoje. Patys Marijonai žiūri į kun. dr. Kazimierą Rėklaitį, kaip į vieną savo garbingiausių vienuolijos narių ir ateityje jame yra sudėję savo visas skaisčias viltis.

Gerbiamam Jubiliatui linkime ilgiausių metų, pilnų gražaus darbo ir pasiaukojimo Kristaus vinyne, ypač tame mažutyje šio vynyno sklypelyje — Marijonų Vienuolijoje!

vo žinomas visoje Lietuvoje kaip žymus visuomenės veikėjas, daug širdies ir pinigų idėjes į švietimo draugiją "Žiburys" ir žemės ūkio kultūrinimo "Žagrė". Šios dvi draugijos daug prisidėjo prie kultūros pakėlimo ir tautinio susipratimo Suvalkijoje. Ir didelė dalis buvo kun. L. Draugelio nuopelnas.

Karo metu jam teko gyventi Rusijoje, kur Odesoje dirbo ne tiktai pastoracijos darbu, bet rūpinosi ir lietuvių pabėgėlių globa ir jų reikalais. Čia jam teko pergyventi komunistų revoliuciją. Turėdamas gerą supratimą iš 1905 metų laisvės judėjimo reiškinii, jisai iš anksto apsidraudė įkurdamas savą darbininkų draugiją, kuri nusišandė už Odesos dvarą ir, kooperatyviniu būdu tvarkydama savus reikalus, ne tiktai aprūpino šimtus žmonių maistu, bet šimtams žmonių išgelbėjo ir gyvybę, kai badas pažiūrėjo žmonėms į akis.

Sugrižęs į Lietuvą, Marijampolėje įstojo į tėvų marijonų vienuoliją ir čia savo senoje dirvoje varė savo pirmąkštį kultūrinimo darbą pirmyn, daugiausia dėmesio kreipdamas į tautos blaivinimą. 1925 m. dvasinės vyresnybės buvo atsiųstas į Ameriką duoti misijas. Čia jam teko dirbti aštuonerius metus: visų pirma davė misijas, vėliau klebonavo Kenosha, Wis. ir Aušros Vartų parapijoje Chicago, Ill. Paskutinius metus buvo "Draugo" administratorium ir "Laivo" redaktorium.

1933 m. įvykęs Romoje tėvų marijonų suvažiavimas išrinko kun. L. Draugelį į aukščiausią vienuolijos tarybą ir nuo to laiko kun. L. Draugelis apsigyveno Romoje. Nors kun. L. Draugelis nelabai tvirtos sveikatos, bet dirba sunkiai, nes šalia generalinio patarėjo pareigų dar eina ir Romos namų vyresniojo pareigas. — Mūsų nuoširdžiausi linkėjimai, stiprios sveikatos ir Aukščiausiojo palaimos!

"Duodant išmaldos, netrimituok ties savim trimitu, kaip kad veidmainiai daro sinagogose ir gatvėse, kad būtų žmonių gerbiami. Ištikrųjų, sakau jums, jie atsiėmė savo už-

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuviai Vilniaus Seminarijon

Šiomet rudenį į Vilniaus dvasinę seminariją įstojo keturi lietuviai jaunuoliai: V. Gutauskas, J. Krušas, J. Laurynavičius ir M. Stonis.

Lietuva Antroje Vietoje

Spalių 11—16 dd. Romoje įvyko Europos moterų krepšinio žaidimo rungtynės. Dalyvavo Lietuvos, Italijos, Lenkijos, Prancūzijos ir Šveicarijos sportininkės. Lietuvės nugalėjo Italijos, Šveicarijos ir Prancūzijos sportininkes. Galutini rezultatai parodė, kad Italija užėmė pirmą vietą, Lietuva — antrą, Lenkija — trečią, Prancūzija — ketvirtą, Šveicarija — penktą. Lietuvės gavo Romos gubernatoriaus dovaną.

* * *

Panevėžio vyskupas paskyrė komisiją ištirti mažosios kunigų seminarijos steigimą.

* * *

Lenkai nuo demarkacijos linijos pagrobė Lietuvos policininką ir nubaudė 10-čiai metų sunkiųjų darbų kalėjiman. Laisvoje Lietuvoje policininkas paliko moterį su aštuoniais vaikais.

* * *

Vilniaus vaivada Bocianskis neleido Švenčionių lietuviams steigti "Šviesos" draugiją. Aiškinama tuo, kad draugijos steigėjai esą uždarytųjų draugijų nariai.

* * *

Iš Lietuvos rugsėjo mėnesį išemigravo 104 žmonės. Daugiausia Palestinon.

* * *

Vilniaus Lietuvių Meno ir Literatūros Draugija lietuviškose Vilniaus krašto vietose mėgino rengti teatrinius vaidinimus. Pasirodė, kad storastijos tokiems vaidinimams neduoda leidimų.

* * *

Spalių 15 d. suėjo lygiai 20 metų, kai Lietuvoje įsikūrė N. Pr. Šv. Marijos Vargdienių Seserų Kongregacija.

* * *

Biežaičių bažnytkaimy, Kretingos apskr., pilnoj javų daržinėj kilo didelis gaisras. Sudegė šeši dideli pastatai. Gaisrininkai buvo

atsiskubinę iš Gargždų ir Klaipėdos. Gaisro priežastis, kaip spėjama buvo padegimas iš keršto.

* * *

Kaune jėzuitų bažnyčioj statomas naujas Šv. Panelės altorius.

* * *

Latvijos lietuviai rengia "Tautų Vienybės Knygą". Įvairių valstybių valdovai, veikėjai, mokslininkai bus paprašyti į tą knygą įrašyti linkėjimus ir sveikinimus Jungtinėms Valstybėms. Ta knyga bus atgabenta į New Yorko pasaulinę parodą 1939 metais.

* * *

Kauno Metropolijos Kunigų Seminarijoj lapkričio 6 d. įvyko didelis Maironio minėjimas. Velionis buvo tos seminarijos rektorius.

* * *

Nuo spalio 25 d. Lietuvoje panaikintas tabako sindikatas.

* * *

1939 m. Varšuvoj įvyks užsieninių lenkų kongresas. Nuo kas 100,000 lenkų bus siunčiama 1 delegatas. Lietuvoj lenkai rengiasi siųsti net 5 delegatus. Išeina, kad lenkų Lietuvoj būtų pusė milijono!

* * *

Spalio 6—10 d. Vilniaus krašte lietuvių jaunimas buvo susirinkęs Vilniun į piūnąjį sporto šventę. Kai kurie jaunuoliai 130 km. vyko pėsti arba dviračiais. Pirmas dvi dienas šventė vyko laimingai, tačiau trečią dieną dėl nežinomų priežasčių šventė buvo nutraukta. Jaunimas nuliūdęs skirstosi namo. Sporto šventės vadas Žižmaras lenkų buvo išardytas ir iš jo atimta visi sporto šventės užrašai.

* * *

Kaimų bei miestelių kooperatyvai visoje Lietuvoje turi suėmę 40 milijonų litų indėlių ir išdavę 60 mil. lt. paskolų. Žemės Bankas paskolų yra išdavęs 150 mil. lt.

* * *

Šaulių Sąjunga jau ruošiasi minėti savo veikimo 20 metų sukaktį. Šventė bus didinga. Šventė įvyks 1939 m. per Jonines Kaune. Tikimasi, kad suvažiuos apie 20,000 šaulių.

* * *

Lietuvoje visų miškų ploto 80 nuoš. priklauso valstybei, o 20 nuoš. atskiriems asmenims. Daugiausia miškuose yra: eglų 36

nuoš., pušų 34 nuoš., beržų 12 nuoš. Per metus 40 nuoš. medžių nukertama statybai, o 60 nuoš. kurui. Per paskutinius metus kasmet iškertama apie 4 milijonus medžių. Jei ir toliau taip kertama, tai už kelių metų Lietuva jau pati turės miško įsivežti iš užsienio.

* * *

Buvo pranešta, kad iki spalio 15 d. turi išvažiuoti visi žydai, kurie buvo atbėgę iš Austrijos ir kitur. Pabėgėliai prašė, kad jiems leistų Lietuvoj pasilikti bent 3 mėnesius. Tačiau jų prašymas nepatenkintas ir jie turėjo išvykti.

* * *

Šiomet nuo metų pradžios į užsienį iš Lietuvos išvežta 85 milijonai kiaušinių ir 14 milijonų kg. sviesto.

* * *

Šiais metais per 9 mėnesius iš Lietuvos į užsienį įvairių prekių išvežta už 175 milijonus litų, o įvežta už 164,5 milijonus. Taigi sutaupyta apie 10 milijonų su puse.

* * *

Šiais metais Universitete įvedamas visiems studentams—ėms privalomas karinio parengimo kursas.

* * *

Lietuvoje steigama aukštoji karo mokykla, kur karininkams bus teikiamos kariškojo mokslo žinios kaip kurti ir tobulinti karišką mokslą, pritaikytą mūsų krašto sąlygoms.

Prekybos, Pramonės ir Amatų Rūmai praneša, kad šių metų sezonui spirito varyklų supirkinėjamų bulvių kaina vyriausybės provizoriui yra nustatyta ne mažesnė kaip lt. 2 už centnerį.

* * *

"Maistas" šiais metais į užsienį išvežė įvairios mėsos 27 milijonus kilogramų.

* * *

Šiomis dienomis traukinys Nr. 102 Šiaulių pervažoje ties Tilžės gatve užvažiuo ant važiuojančio pervažo vežimo, kuriame sėdėjo senyvas ūkininkas. Traukinys perpiovė vežimą, priešakiniai vežimo ratai su ienomis liko prie arklio, ūkininkas iš vežimo buvo išmestas apie 2 m. į šoną, o likusi vežimo dalis sudaužyta. Ūkininkas, krisdamas iš vežimo tik kiek susitrenkė, o arklys liko visai sveikutėlis. Tai tikrai labai retas įvykis geležinkelių nelaimių istorijoje.

Paklausimams Atsakymai

Jeigu aš pristatau muziką šokiams, ar ir aš prisidedu prie duodamo papiktinimo?

Tur būt norėjote paklausti, ar dalyvaujate kitų nuodėmėse, kurias kiti šokimu pildo. Šokiams grojantieji muzikantai žinoma jog nusideda ir dalyvauja kitų nuodėmėje, jeigu šokiai yra netinkami ir piktinantieji. Tačiau, jeigu šokiai, kuriems grojate yra žmoniški ir padorūs, muzikantai gali groti dėl bet kurioš geros priežasties.

Kartais man atrodo, jog neturiu užtektinai pasitikėjimo Dievu. Ką turiu daryti?

Šv. Tomas sako, jog pasitikėjimas yra viltis pastiprinta ištikinimu. Kaip galime padidint mūsų Dievu pasitikėjimą? Įvairiomis priemonėmis. Pirmiausia, turime giliai įsispausti širdin, jog Kristus yra mūsų geriausias Prietelius — Jis yra prietelių Prietelius, kuris atėjo į šį pasaulį, gyveno, kentėjo ir numirė už mus. Antra, Jėzus yra mūsų Tėvas, kuris neapsakomai labai mus myli — Jis mus labiau myli negu, kad visi pasaulyj kartu paimti tėvai mytėjo ar mylės savo vaikus. Trečia, prisiminkime tą gražų šv. Povilo dėstomą mokslą, jog Kristus yra Galva, o mes Jo Kūno sąnariai. Žinokime, jog kūno sąnarių reikalai yra pačios Galvos reikalai. Galiausiai, neapleiskime maldos. Melskime, jog Dievas suteiktų mums didesnę Juomi pasitikėjimą. Kartokime pasitikėjimo ir meilės aktus. Karštai eikime prie Komunijos, apsimarinkime nepasidūdamai nuliūdumui, nenustokime drąsos, nenusigąskime Dievo siunčiamų kryželių.

Išganytojui patinka didelis Juomi pasitikėjimas ir todėl šv. Gertrūdei Jis yra pasakęs: "Vien tobūlas pasitikėjimo aktas gali lengvai viską išprašyti".

Nuo kaip seniai sekmadienis yra švenčiamas?

Apaštalų Darbų knygoje (XX, 7) skaitome, jog Troados krikščionys susirinko "pirmą savaitės dieną duonos laužti". Duonos laužymas reiškia Švč. Eukaristiją. Taigi, jau apaštalų laikuose žmonės švęsdavo sekma-

dienį ir susirinkdavo dalyvauti šventų Mišių atnašoje ir priimti švenčiausią Komuniją.

Subatos pakeitimas į sekmadienio šventimą, be abejo buvo įvykdytas pačių apaštalų, pasinaudojančių pilna mūsų Viešpaties jiems suteikta įstatymdarystės galia. Jėzus Kristus gi buvo subatos Viešpats ir Jam buvo duota visa galia danguje ir žemėje.

Ar ir nepriklausantieji prie Saldžiausios Jėzaus širdies draugijos gali priėję prie Komunijos per devynius pirmus mėnesių penktadienius, tikėtis Kristaus pažadėjimo išsidildymo?

Taip, nes visi yra kviečiami priimti Komuniją per pirmuosius devynių paeiliui mėnesių penktadienius. Mūsų Išganytojo prižadėjimas pareikštas šventai Margaritai Marijai yra skiriamas visiems žmonėms, ne vien priklausantiems prie švenčiausios Jėzaus širdies draugijos.

Kuri yra tinkamiausia malda kalbėti per Mišių pakylėjimą?

Popiežius Pijus X, gegužės 18 d., 1907 metais pareiškė, jog visiems tikintiesiems, kurie per Mišių pakylėjimą, per švenčiausio Sakramento išstatymą arba per palaiminimą su švenčiausiuoju Sakramentu, žiūri į švenčiausią Ostiją ir kalba: "Mano Viešpats ir mano Dievas!" yra suteikiama septynerių (7) metų ir septynių (7) gavėnių atlydis. Negalėtų būti gražesnės už šią maldos, kurią pirmą kartą sukalbėjo šventas Tomas, apaštalas, puolęs ant kelių prie prišikėlusio Išganytojo kojų.

Rugsėjo 27 d. naktį buvo matoma šiaurės pašvaistė, kuri išblėso visai į rytą. Pašvaistė buvo violetinės spalvos — išsyk pasirodė keli ugniniai stulpai, paskiau spinduliuotas ratas.

Jungtinių Valstybių vyriausybės ekonomistai skelbia, kad visoje šalyje pradėjo gerėti bizniai. Laikai dabar gerės ir sekanti metai būsią geresni, negu šie metai.

KUN. J. ŠLIKAS, Nekalto Prasadėjimo Švč. Panos Marijos par. klebonas, Sheboygan, Wis.

PAMALDOMIS IR BANKIETU MINĖJO PARAPIJOS JUBILIEJŲ

SHEBOYGAN, WIS. — Sekmad., lapk. 13 d., Sheboygano lietuviai iškilmingai minėjo 35 metų jubiliejų nuo parapijos įsikūrimo. Šis apvaikščiojimas turėjo įvykt liepos mėnesy, bet vasaros laikas yra, maž daug, išsiblaškymo

laikas, dėl to ir ši sukaktis buvo atidėta iki rudenii.

Iškilmingos šv. Mišios buvo 10:30 val., bankietas ir programa, parapijos svetainėj, 6:30 valandą. Per Mišias pamokslą pasakė pagarsėjęs misijonierius — kun. dr. J. Vaitke-

vičius, MIC. Anglų kalboj pasakė pralotas P. Dreis, vietinės Šv. Vardo parapijos klebonas, didis lietuvių draugas. Vakare programoj dalyvavo vietiniai ir svečiai kalbėtojai, parapijos choras išpildė muzikale programą.

N. Pras. Švč. Pan. Marijos parapija yra viena senesniųjų lietuvių parapijų Amerikoje. Dėl to ir pradžios gyvenimas buvo sunkus - varginas. Toli į žiemius nuo kitų lietuvių kolonijų, gal, dėl tos priežasties čia klebonų permainos, kurie beveik visi buvo ateiviai iš Lietuvos, buvo dažnios. Keičianties klebonams, gal, dėl to ši parapija, nors trečia seniausia šiame mieste, pasiliko vienintėlė (iš šešių) katalikų parapijų be savos mokyklos. Bet yra priežasčių, dėl kurių šios kolonijos lietuviai gali pasidžiaugti, Dievui padėkot. Viena ir, be abejonės, svarbiausia, ta, kad beveik visi pasiliko ištikimi savo tikėjimui ir bažnyčiai. Čia atšalėlių, beveik nėra. Yra viena, kita šeima, bei keli pavieniai, kuriuos geriau tin-ka pavadint tikėjime apsilėdėliais, kaip bedieviais. Iš apie 50 šeimų ir vienos mažytės draugijos, į 35 metus parapija išaugo virš penkis sykius didesnė. Vietoj vienos, šiandien yra vienuolika tvirtai gyvuojančių draugijų. Apart to, yra gerų ženklų, kad parapija savo veikloje žengs pirmyn.

T. P.

ŠV. PRANCIŠKAUS PARAP. SIDABRINIS JUBILIEJUS

1913 – 1938

KUN. KAZIMIERAS BIČKAUSKAS, Šv. Pranciškaus par.
klebonas, Indiana Harbor, Ind.

INDIANA HARBOR, IND. — Sekm. lapkričio 13 d., Šv. Pranciškaus parapija iškilmingai minėjo savo 25 metų įsikūrimo sukaktuves.

Iškilmingą sumą su asista laikė kun. H. Vaičiūnas, Cicero, Ill., Šv. Antano parapijos klebonas. Per sumą sakė pamokslus didžiai gerbiami prelatai: prel. M. L. Krušas ir prel.

F. Jansen. Po sumos buvo palaiminimas Šv. Sakramentu.

Vakare 5:30 parapijos salėje buvo iškilminga vakarienė.

Jubiliejaus iškilmėse dalyvavo daug garbingų kunigų ir žymių pasauliečių svečių.

Sekančiame "Laivo" numeryje bus aprašyta parapijos istorija.

PASAULIO ĮVYKIAI

Popiežiaus Užuojauta.

Popiežius Pijus XI pasiuntė užuojautą Ispanijos sukilėlių vadui gen. Franco dėl mirties jo brolio, kurs žuvo orlaivio nelaimėje.

Sako, Kad Popiežius Gerą Sveikatoj.

Halifaxo arkivyskupas J. T. McKally lankėsi pas Šventąjį Tėvą. Po audiencijos arkivyskupas pareiškė, kad buvo nustebintas jo gera sveikata.

Kolumbo Paminklas

Dominikinės Respublikos arkivyskupas R. Pittini, nors jau senas ir nestiprios sveikatos, bet susirūpino pastatymu tinkamo paminklo Kolumbui, Amerikos atradėjui. Jisai orlaiviu skraido ir lankosi pas visus Amerikos respublikų prezidentus prašyti aukų tam dalykui. Jau jis aplankė visus prezidentus ir padarė 18,000 mailių. Paskutinis prezidentas, pas kurį arkivyskupas lankėsi buvo Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas Rooseveltas.

Prez. Rooseveltas su svečiu kalbėjo pusę valandos. Prez. Rooseveltas sumanymui pritarė ir pažadėjo paramą.

Paminklas bus pastatytas San Domingo saloj, nes tą salą Kolumbas pirmu sykiu pamatė ir ant jos pirmu sykiu išlipo.

Paminklas bus pavidale milžiniško Kryžiaus.

Paminklą norima pastatyti iki 1942 m., nes tada sueis 450 metų nuo Amerikos atradimo.

Paminklas Kolumbui bus pastatytas pajūryje, netoli Dominikinės (San Domingo) respublikos sostinės. Netoli planuojamo paminklo vietos dabar stovi griūvėsiai namo, kurį pastatė Kolumbo sūnus Diego.

Paminklui plana padarė Anglijos architektas Gleole. Nors jis yra protestantas, bet jo planas buvo priimtinas katalikams.

Paminklas bus kryžiaus pavidale, bet jis bus gulsčias, o ne stačias, su žymiai pakelta galva. Kryžiaus dalyje bus koplyčia, kurion bus perkelti Kolumbo palaikai. Kitose dalyse bus muziejaus kambariai.

Iš paminklo vidurio eis šviesos ir naktį rodys kelią laivams. Tos šviesos spinduliai eis

vertikaliai jūron. O iš keturių kryžiaus sparinių eis šviesos aukštyn ir rodys kelią orlaiviams.

Indijonų Prašymas Šventajam Tėvui

Amerikos indijonai pasiuntė Šv. Tėvui prašymą, kad teiktusi beatifikuoti Kateri Tekawithą, kuri mirė 1680 m. Tą prašymą pasirašė 5,000 indijonų vadų. Prašymas parašytas indijonų kalboje, senoviškais indijoniškais ženklais.

Šioje šalyje indijonų dar yra apie 330,000. Iš jų katalikų yra apie 100,000. Maldos namų turi 36 Jungtinėse Valstybėse ir 40 Alaskoj. Turi 71 katalikiškų mokyklų, kur mokosi 6,868 mergaičių ir bernaičių.

Blaivybės Judėjimas

Kanadoj, Quebeco provincijoje katalikai rengiasi prie išvystymo blaivybės judėjimo.

Pirmiausia įvyks kongresas, kur dalyvaus aukštosios dvasiškijos ir svietiškos vyriausybės atstovai. Po to seks visų Quebeco provincijos vyskupų laiškas į tikinčiuosius blaivybės reikalui. Tą seks vietiniai blaivybės kongresai.

Šis planuojamas blaivybės judėjimas yra dalis darbo, kurį veda Katalikų Akcijos valdyba.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Sidabrinis Parapijos Jubiliejus

Kansas City, Kansas. — Menka čia lietuvių kolonija, bet jų parapija šiemet švenčia sidabrinį jubiliejų. Jau 1905 m. čia lietuviai pradėjo burtis į draugiją. Tam darbui vadovavo Vincas Žemaitis. Tais metais sausio mėn. 31 vyras įsteigė Šv. Kazimiero dr-ją. Savo dvasinius reikalus lietuviai atlikinėjo lenkų bažnyčioj. Septynių metų laikotarpyje Šv. Kazimiero dr-ja pasidvigubino.

Kai lietuviai viešai ėmė rūpintis lietuviškos parapijos steigimu, tai lenkai tam ėmė trukdyti. Bet kun. Jonaičiui, tada Omahos, Neb. klebonui, užtariant, vyskupas sutiko, kad lietuviai kurtų savo parapiją. Baland. 28, 1912 m. buvo įsigyta sena protestantų apleista bažnyčia už \$900. O lapkr. mėn. 1913 m. ta pertaisyta bažnyčia buvo vyskupo pa-

šventinta. Nuo tų metų skaitosi lietuvių parapijos pradžia.

Šiandie tą parapiją sudaro 67 šeimynos, mokyklą lanko 52 vaikučiai ir yra arti šimto suaugusio jaunimo.

Sidabrinio jubiliejaus minėjimas įvyko spalio 30 d. Iškilnėse dalyvavo ir vyskupas.

Lietuviai Gerai Pasirodo

Elizabeth, N. J. — Tarptautinėje Šv. Vardo dr-jų parodoje, įvykusioje spalio 9 d. lietuviai gerai pasirodė. Jie savo skaičiumi užėmė antrą vietą. Lietuviai turėjo gerą bendrą.

Visuomeniškuose darbuose čia daugiausia veikia šios dr-jos: Šv. Ražančiaus, Šv. Onos, Maldos Apaštalavimo, Tretininkai ir choras.

Parapijos bazaras baigėsi spalio 23 d. Pelno davė arti dviejų tūkstančių.

Lapkričio 20 d. įvyks kortavimo vakaras, kurį rengia Tretininkai.

Spalio 30 d. išgirdę per radio apie "pasaulio pabaigą" kai kurie buvo nusigandę. Bet išgirdę išmintingesniųjų paaiškinimą, greit nurimo.

Parapijos Nuosavybių Taisymas Baigtas

So. Boston, Mass. — Baisi viesula palietusi Naująją Angliją rugsėjo 21 d. buvo pridariusi daug žalos lietuvių Šv. Petro parapijai. Prisėjo daryti pataisymai. Teko atnaujinti bažnyčios bokštus, kryžius, stogą ir visą frontą. Senos tvoros tapo pakeistos naujomis, geležinėmis. Parapijos salė, 492 E. 7th St., taipgi buvo nukentėjusi nuo audros. Ir apie salę taisymo darbai jau baigti.

Parapijos Namų Taisymai

Shenandoah, Pa. — Praėjusį pavasarį, ko vo mėnesį, lietuvių bažnyčia nukentėjo nuo gaisro. Be to ir kiti parapijos pastatai jau reikalavo pataisymų. Todėl pradėta visų parapijos pastatų taisymas. Darbus atlieka patys lietuviai. Atsirado ir jaunųjų tarpe gabių meistrų. Bažnyčiai dedamas naujas stogas, vidaus sienos tinkuojamos, naujos elektros vielos išvedžiojamos, nauja šildymo sistema įtaisyta, iš lauko taipgi daromi pataisymai.

Mokyklai, klebonijai ir seserų namui taipgi atliekami reikalingi pataisymai.

A. A. Vincas Nickus

Amsterdam, N. Y. — Spalio 29 d. Šv. Marijos ligoninėje mirė vietos vargonininkas Vincas Nickus. Palaidotas lietuvių Šv. Kazimiero kapinėse lapkr. 2 d. Velionis buvo kompozitorius. Yra parašęs įvairių dainų, šokių ir bažnytinių giesmių.

Kun. P. Juras LRKSA Reikalais

Spalio 22 d. per "Darbininko" radio vandeną gerb. kun. P. Juras, Lawrence, Mass. lietuvių klebonas kalbėjo apie LRKSA reikalus ir ragino jaunuolius rašyti į tą organizaciją. Įrodinėjo, kad jaunuoliai privalo į ją rašyti savo naudai.

Buvo Svečiai Kalbėtojai

Newark, N. J. — Sekmadienį, lapkr. 6 d. parapijos salėje įvyko LDS prakalbos darbininkų reikalais. Buvo atvykę iš So. Bostono "Darbininko" redaktorius A. F. Kneizys ir N. A. LDS apskričio pirm. Jonas Kumpa. Prakalbos gerai pavyko.

"Darbininko" Balias šauniai Pavyko

Cambridge, Mass. — "Darbininko" balius įvykęs spalio 29 d. Elks Ballroome šauniai pavyko. Buvo daug žmonių, kurių tarpe buvo daug jaunimo, profesionalų ir biznierių. Žymių svečių tarpe buvo Jack Sharkey su žmona ir James M. Curley, kandidatas į Mass. valstijos gubernatorius.

Choro Parengimas Pavyko

Cleveland, Ohio. — Šv. Jurgio parap. choras spalio 30 d. vaidino veiklą "Snow White". Parengimo meniškąją dalį aprūpino muzikas Vincas Greičius ir jo moteris Stasė, pagarsėjusi solistė. Be to gerą talką suteikė parapijos mokyklos mokytoja Sesuo Marija Patricija. Prie techniško scenos darbų talkininkavo Juozas Brazaitis ir Pranas Urbšaitis.

Visi vadai ir vaidintojai savo užduotis gerai atliko. Žmonių į parengimą daug atsilankė ir visi gerėjosi šauniu pasisekimu.

Sugrįžo Iš Lietuvos

Chicago, Ill. — Prieš Visų Šventųjų šventę iš Lietuvos sugrįžo gerb. kun. A. Briška, Nekalto Prasiidėjimo Panelės Švč. par.

klebonas ir gerb. kun. J. Šaulinskas, Šv. Mykolo parap. klebonas. Parapijonai abiem savo klebonam buvo surengę šaunias sutiktuves.

Misijiniam Darbui Talkon

Chicago, Ill. — Išvykus būreliui seselių Pranciškiečių į Pietų Ameriką misijiniam darbui var. i tenykščių lietuvių tarpe, kilo reikalas joms ten paramos teikti. Kadangi Jo Malonybė didžiai gerb. pralotas M. L. Krušas, Šv. Jurgio parap. klebonas, rūpinosi tų seselių pasiuntimu, tai jis taipgi rūpinasi ir misijinį darbą paremti. Jo pastatytą ir įsteigta Šv. Jurgio parap. Misijų Draugijos termas viešas tos draugijos darbas vakar rengiamas sekmadienį, gruodžio 4 d. Šv. Jurgio parap. salėj. Vakarą pelnas eis misijiniam darbui paremti.

1. Tikėtis, kad pietų Amerikos lietuviams bus, labiau jungsis ir neužilgo įstengs pat. atlaikyti jiems tarnaujančius dvasiškius vienuoles.

Katalikiškos Spaudos Platintojas

E. Louis, Ill. — Matas S. Kimutis yra čia katalikiškos spaudos platintojas. Jo patarnaujamu vietas lietuviai privalėtų pasinaudoti.

Vaidino Operetę "Mikado"

So. F. ... n, Mass. — Spalių 26 d. Šv. Petro parapijos choras vadovaujant vargonininkui R. ... kai vaidino operetę "Mikado". Prisirengę buvo rūpestingi. Todėl artistai ir art. savo užduotis gerai išpildė. Vaidinta toje kalboje, kurioje veikalas parašytas, tai yra anglų kalboje. Publika buvo skaitlinga, buvo 1,150 žmonių.

Padėkos Diena

Nusistovėjusiu šioje šalyje papročiu pasakutinytis lapkričio mėnesio ketvirtadienis yra Padėkos Diena. Šių metų Padėkos Diena pripuola lapkričio 24 d.

Padėkos Diena (Thanksgiving) šioje šalyje priklauso prie didžiųjų valstybinių švenčių. Padėkos Diena stovi lygioje pagarboje su Vainikų Diena ir Liepos Ketvirtąja.

Padėkos Dienai prezidentas kasmet išleidžia proklamaciją ir kviečia piliečius tą dieną susilaikyti nuo darbų ir ją skirti padė-

kai reikšti Dievui už praėjusių metų darbų ir už kitokias gėrybes.

Paprotys yra gražus. Tą paprotį ypač svarbu prisiminti šiais laikais, kada netikėjimo bangos vis platesnes žmonijos mases apima. Anti-krikščioniška pakraipa plinta. Komunistų ir nacių idėjoms plintant, silpnėja krikščioniškas tikėjimas. Yra tad nemažas susiraminimas ir ženklų giedresnės ateities, kad šioje didingoje valstybėje prie vairo stovintysis asmuo visiems piliečiams proklamuoja Padėkos Dieną ir kviečia susilaikyti nuo darbų, pašvęsti tą dieną poilsiui ir padėkos maldoms už gautas nuo Dievo gėrybes.

Dienos iškilmingumą šiek tiek gadina tas, kad žmonės Padėkos Dieną perankštai riša su kalakutu. Nukenčia nuo silpno žmogaus apetito ne vien Padėkos Dienos iškilmingumas, bet nukenčia ir kitos šventės.

Ne visi sutinka apie tai, kada, kur ir kaip kilo Padėkos Diena? Kada, kur ir kaip minėta pirmoji Padėkos Diena Amerikoje?

Vieni sako vienaip, kiti kitaip. Bet visi žinome tą, kad Kolumbas, atradęs Ameriką ir išlipęs ant jos žemės spalio 12, 1492 metais, su savo sąkeleiviais puolė ant kelių ir giedojo padėkos ir džiaugsmo giesmę "Te Deum". Tąsyk tai ir buvo pirmoji Padėkos Diena Amerikoje.

A. † A.

PETRAS IR PETRONELĖ GELASZIAI

Petras mirė kovo 5 d., 1938 m., o Petronelė mirė rugpiūčio 23 d., 1938 m., Inkerman, Pittston, Pa. Abudu a. a. Petras ir Petronelė Gelasziai buvo Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai. Už jų sielas bus atlaikytos 2 šv. Mišios ir prašome Marijonų Rėmėjų sukalbėti po dalį Rožančiaus ir pasimelsti. Lai gerasis Dievas duoda Petruui ir Petronelei amžinąją dangaus karalystėje laimę.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790